

стоки и агенти	13.760.270'50 л.
пари, секвестирани отъ българското прави- телство	3.082.365'81 "
Общи разноски (комисионни, наеми, и др...)	1.792.943'69 "
	18.585.590'— л.

Че това число дава къмъ датата на 1915 г. приблизи-
телния размѣръ на щетитѣ, претърпѣни отъ английското и
французското правителства;

Че понеже българското правителство е запретило презъ
епохата на купуванията да се обнародватъ сведения за
ценитѣ на зърнени храни и на 14 октомври 1915 г. е аре-
стувало агентитѣ на предприятието, чито смѣтки сѫ се на-
мѣрили разпрѣснати, не е било възможно да се опредѣли
каква е била цената на реквизираните зърнени храни, но
че е очевидно какво при което и да е положение на рабо-
тата, тая цена не може да бѫде по-малка отъ гореспоме-
натитѣ суми отъ 10.820.000 франка и 209.900 лири стерлинги;

Че щетата неизбѣжно се увеличава отъ невъзмож-
ността да се използваватъ купенитѣ стоки и отъ лишението
отъ ползуване отъ вложенитѣ суми, безъ нѣкаква друга
облага срещу това;

Че държавитѣ-истци трѣба да предвидятъ обез-
щетение на агентитѣ на предприятието, преследвани и осуж-
дени отъ българското правителство;

Че колкото се отнася до постъпките предприети, както
отъ г. Деклозиеръ, така и отъ министрите на държавигѣ-
истци, за да се добие изплащането на гореказаните вреди,
българското правителство, безъ да оспорва нито
принципа, нито размѣра на своето задължение, не се е съ-
гласило на спогодбата и е предложило да се отнесе дѣлото
предъ Смѣсения арбитраженъ сѫдъ, установенъ чрезъ
Ньойския договоръ за миръ;

Че английското и французското правителства сѫ се
съгласили да се позоватъ на арбитражната юрисдикция и
че конституирането на специалния Англо-Френско-Българ-
ски смѣсенъ арбитраженъ сѫдъ произлиза именно отъ съ-
гласието на трите правителства — английско, френско и
българско — страни въ дѣлото (ноти отъ 7 октомври,
27 декември 1921 г. и 9 май 1922 г.)

II. Отъ правова страна:

Предъ видъ това, че реквизициите, извършени отъ бъл-
гарското правителство и засѣгащи имоти, принадлежащи
на английското и французското правителства, съставлятъ на
първо място изключителни военни мѣрки и разпоредителни